

per la meua part, no restaria ni un minut més com a dirigent al Col·legi, si aquest no fos la fillola, antipàtica, però necessària i indispensable—com ara s'ha demostrat—del Sindicat de Metges de Catalunya.

Per acabar, haig de doldre'm i és penós per a mi tenir d'emplenar algunes planes d'aquest BUTLLETÍ (on tot hauria d'ésser joia i alegria per haver assolit l'ideal mèdic de Catalunya de bastir el formós Casal sota el guiatge de l'estimat amic Moll) emprant el temps en qüestions personals

que sols poden interessar a un reduït cercle i enredar-nos en eixorques discussions, car jo no pretenc convèncer als dimissionaris ni aquests, segurament, convenceran als que han pres les decisions unànimes de tots conegudes.

L'única cosa que haurem aconseguit és que la majoria dels companys, en llegir-nos, rebotin per terra els números del BUTLLETÍ amb menyspreu i fàstic.

Tindran raó; mes la culpa no és meua.

Calicó.

Sr. President de la Junta Comarcal de Barcelona del Sindicat de Metges

Honorable company i amic:

Faig constar la meua dimissió a part de la dels meus companys perquè no estic totalment d'acord amb els motius que ells exposen en llur dimissió, si bé l'adjunto a la d'ells, perquè coincideixo amb llur actitud.

Crec que el Sindicat no ha d'anar a remolc del Col·legi. Exposant un criteri personal diré que ni de bracet. Un organisme amb motllura dictatorial, no ha d'anar amb nosaltres. Em dol la nostra dimissió perquè pervé d'un acte d'un organisme aliè a nosaltres. La Junta del Sindicat havia de tenir l'enteresa, la diplomàcia i l'esperit social suficient per evitar aquest trastorn, que, indubtablement, afebleix la independència del Sindicat. És que creien els amics de la Junta Directiva del Sindicat que ningú protestaria de la simple admissió, per part del Consell, de la dimissió del Dr. P. Mas i Oliver? Això, entenc jo, que és conformar-se amb el fall del Col·legi. Entenc que sacrificar un dels elements que amb més entusiasme ha col·laborat a l'obra sindical d'aquests anys, pel fall injust d'un expedient irregular—al meu juí—d'u-

na Entitat aliena a nosaltres, els sindicats, a benefici potser d'una absurda col·laboració, és primerament injust i és sentar un precedent que resta fortalesa a la nostra Entitat, en moments, altrament, que no res fa creure que per feblesa ens calgui la creua oficial del Col·legi, en moments transcendents en què el Govern de Catalunya ens ha donat efectiva belligerència en la Sanitat interior del nostre país, fent possible d'aquesta fàcil un millorament professional, per una més perfecta organització i per justícia social.

I, com que no he vist que es donés cap mena de satisfacció al company P. Mas i Oliver, alt valor sindical, ni he entès que aquesta Junta fes cosa per evitar aquesta situació, i considerant que, com a Vocal d'aquesta Comarcal de Barcelona, tinc perfecte dret a opinar en conflicte com el present, del qual n'estic assabentat per lletra del company P. Mas i Oliver, adreçada a aquesta Comarcal i llegida en la nostra darrera reunió i discrepant de la forma com s'ha cregut resoldre aquest afer, en el qual em sento belligerant, presento la dimissió, amb caràcter irrevocable, pregant als dirigents del Sindicat que vulguin publi-